

คำวินิจฉัยของ นายอรรถ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๘/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายวิทยา ศิริพงษ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงได้ความตามคำร้องและคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องว่า นายวิทยา ศิริพงษ์ ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสมชาย สุนทรวัฒน์) ในรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๒๕๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕๒ นายวิทยา ศิริพงษ์ เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ จึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง ภายในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๒ และจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี ภายในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาแล้วหนึ่งปี จึงได้มีหนังสือให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้แจงว่า ได้มองข้ามความสำคัญข้อนี้ไป โดยคิดว่าไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และขอยอมรับผิดชอบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า คำชี้แจงของผู้ถูกร้องเป็นข้ออ้างที่ฟังไม่ขึ้น

จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ
 ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบ
 รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนด และเสนอเรื่องให้ศาล
 รัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ โดยขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่า นายวิทยา ศิริพงษ์
 จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยและส่งสำเนาคำร้องให้ผู้ถูกร้องชี้แจง
 ข้อเท็จจริง

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงว่า เข้าใจว่าไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสาร
 ประกอบ เป็นความเข้าใจผิด จึงไม่ได้ยื่นบัญชี ฯ โดยเข้าใจว่าได้เคยยื่นบัญชี ฯ ไว้แล้วครั้งหนึ่งเมื่อครั้ง
 ที่รับราชการอยู่ในตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ความเข้าใจผิด
 ของผู้ถูกร้องเกิดจากการขาดความรู้และเวลาเบาปัญญาไม่ได้ตั้งใจที่จะไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ

มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
 และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่น
 บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ
 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง.....

- (๕) ข้าราชการการเมืองอื่น
-๑๓๑.....

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริง
 ของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษี
 ที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้
 ทุกหน้าด้วย”

มาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดง
 รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นกรณี่เข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
- (๒) ในกรณีที่เป็นกรณี่พ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง
- (๓)๑๓๑.....

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

มาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสมชาย สุนทรวัฒน์) ในรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒๕๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๒๕๒ คงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยเพียงว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามมาตรา ๒๕๕ หรือไม่ พิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อผู้ร้องตรวจพบว่า ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชี ๑ จึงได้มีหนังสือให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริง ๒ ครั้ง คือวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกร้องชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ว่า เข้าใจว่า ไม่ต้องยื่นบัญชี ๑ ยอมรับผิดทุกประการ และในชั้นพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องก็ชี้แจงว่า เข้าใจว่าไม่ต้องยื่นบัญชี ๑ เพราะเข้าใจผิดคิดว่าไม่ต้องยื่นเนื่องจากเคยยื่นไว้แล้ว เมื่อครั้งรับราชการในตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ความเข้าใจผิดดังกล่าวเกิดจากการขาดความรู้และเวลาเบี่ยงเบน

ไม่ได้ตั้งใจที่ไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า นายวิทยา ศิริพงษ์ จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ
ที่อ้างว่า ไม่ยื่นเพราะความเข้าใจผิด ขาดความรู้และเวลาเบาปัญญา ไม่เข้าใจรัฐธรรมนูญ เป็นข้ออ้างที่ฟัง
ไม่ขึ้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายอูระ หวังอ้อมกลาง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ